

Pernille Vermunds tale ved Nye Borgerliges årsmøde

Taler

Pernille Vermund
Formand for Nye Borgerlige

Dato

12. november 2022

Sted

The Hangar, Kastrup

På bordet i køkkenet ligger en papirkalender. En af de ting, der ligner sig selv fra gamle dage. Det er efterår. På kalenderen står der 2035.

Christian er lige trådt ind ad døren. Lille Julius sidder på hans arm.

Julius er to år og kan sagtens gå, men turen hjem gennem skoven var fyldt med oplevelser og eventyr, så Julius er ved at være træt.

Kombinationen af kulturskov og urørt skov – en naturnær skovdrift, som er meget udbredt i 2035 takket være et årti med Nye Borgerliges naturpolitik – har skabt masser af liv og biodiversitet.

Og Julius' medbragte syltetøjsglas er igen i dag fyldt med biller, larver og sjove blade.

Det hele skal ned i terrariet, så Julius og hans storebror kan kigge på dagens fund senere.

Det er op ad formiddagen. Storebror blev afleveret i skole for flere timer siden. Men Christian og Julius har ikke travlt. De hygger sig og nyder tiden sammen.

For Christian og hans hustru Mathilde har valgt at prioritere tid med familien, imens børnene er små. Derfor passer de Julius selv.

Sådan har alle danske familier takket være Nye Borgerliges familiepolitik råd til – og mulighed for – at indrette sig i 2035.

Småbørnsfamilier, der ikke ønsker at benytte sig af de offentlige vuggestuer, kan

få et fradrag i skatten svarende til den pris, en vuggestueplads ellers koster det offentlige.

Det har gjort det muligt for danske børnefamilier at leve det familieliv, som mange før dem har drømt om.

Slut med knugen i maven over at aflevere sine helt små børn i daginstitution.

Slut med, at konkurrencestaten og det høje skattetryk ensretter familielivet og umuliggør en hverdag, der er skræddersyet den enkelte familie.

De første 1.000 dage af et barns liv er de vigtigste. Det har man længe vidst.

I 2035 har Danmark en familiepolitik, som sætter familielivet og børns trivsel først.

Forældrene har fået reelle valgmuligheder i hverdagen. Også når det gælder fordelingen af barsel, som familierne frit kan råde over.

Det styrker de danske familier til gavn for børnene.

I 2035 er der dog stadig forældre, der vælger at leve hver for sig. Og der er desværre også konfliktfyldte skilsmisser.

Men i modsætning til de skandaløse forhold i familieretshuset i begyndelsen af 20'erne, hvor den lange sagsbehandling af konfliktfyldte skilsmissesager bidrog til, at børn kunne blive brugt som våben i konflikten med den anden forældre, så er forholdene i 2035 rettet op.

Sagsbehandlingen er i 2035 kort og effektiv.

Og der er nu et særligt fokus på, at børn har ret til – og i langt de fleste tilfælde gavn af – et børneliv med både mor og far.

Det har minimeret risikoen for forældrefremmedgørelse kraftigt.

Det er godt for børnene.

Julius' mor Mathilde er ansat ved politiet.

Som barn og ung hørte hun ofte, at hvordan offentligt ansatte følte, at de fik for lidt ud af at gå på arbejde.

I dag er problemet løst. De første 90.000 kroner Mathilde tjener om året er skattefri. Derefter betaler hun en flad skat på 37%.

Sammenlignet med forholdene for en familie i Mathildes ungdom, så har en helt almindelig familie som Mathilde og Christian 5.900 kroner mere til sig selv om måneden.

Det giver frihed i hverdagen.

Og så gør det naturligvis en verden til forskel, at energipriserne er faldet markant, efter at Nye Borgerlige fik kernekraft til at indgå i den danske energiplanlægning.

Tyskland var i begyndelsen af 20'erne klar til at lukke atomkraftværker, men med hjælp fra den danske ungdom, der ikke ville acceptere en fremtid med energimangel eller sort energi, så besluttede den første borgerlige regering at opkøbe et tysk kernekraftværk.

Siden er det gået stærkt med forskning, udvikling og opførelse af kernekraftværker.

I kombination med vedvarende energi på arealer, der ikke ødelægger naturen og skæmmes landskabet, forsyner kernekraft nu i 2035 hele Danmark med ren, sikker og stabil strøm i rigelige mængder.

Det har banket prisen på energi helt i bund og gjort det meget billigere at være dansker.

Tilbage i køkkenet er Julius sat på en slagbænk.

På væggen hænger billeder af børnenes bedsteforældre, og af Mathildes barndomshjem – Sandbygaard. Christian skænker Julius et glas mælk og luner ham en fiskefrikadelle fra dagen før.

Mælken er dansk – 20'ernes idioti fra den yderste venstrefløj om at nedlægge store dele af dansk landbrug blev heldigvis slået tilbage.

Det er Christian og Mathilde glade for. Mathildes far er landmand, og dansk landbrug er stadig blandt verdens bedste. Det er mælken her i køkkenet i øvrigt også.

Og fiskefrikadellen... Ummm, den er god.

Fiskefars rørt af frisk fisk fra havnen er igen en mulighed, efter at man er stoppet med at behandle danske fiskere, som om de var kriminelle.

Slut med massiv overvågning, uendelige kontroller og tårnhøje afgifter.

Havet er de fleste steder igen fyldt med fisk.

For skarven er ikke længere fredet. Havbunden bliver ikke længere udpint af sandsugning, klapning og bomtrawl.

Tåbelige anlægsprojekter som Lynetteholm og Femernbælt-broen blev stoppet i tide.

Til gengæld blev der afsat penge til kloakering, så spildevand ikke længere flyder ud i havet.

Og de mange hundrede tusinde tons kvælstof, der tidligere flød ind i danske farvande fra vores nabolande, er heldigvis reduceret betragteligt.

I 2035 arbejder myndighederne med – og ikke imod – dansk fiskeri og landbrug.

Og hos den lokale købmand, som gudskelov overlevede energikrisen i 20'erne – og stadig er samlingspunkt for det lille bysamfund – bugner hylderne af friske,

danske fødevarer produceret med skånsomme metoder, høj dyrevelfærd og i respekt for naturen og miljøet.

Alle gode kræfter i såvel landbruget som fiskeriet er nu inddraget i udviklingen af de to store erhverv.

Og derfor eksporterer vi i 2035 ikke alene verdens bedste fødevarer.

Vi eksporterer også viden og teknologi, der gavner mennesker, miljø og natur overalt på kloden.

Det så ellers sort ud først i 20'erne.

Et spinkelt rødt flertal ved valget i 2022 kunne have tvunget det danske landbrug i knæ og gjort en ende på dansk fiskeri med kravet om CO2-kvoter.

Men selv om de røde endnu engang satte sig ved magten, så holdt flertallet ikke længe.

Et beslutningsforslag fra Nye Borgerlige om, at Folketinget fik udarbejdet en advokatvurdering af minkskandalen fra 2020, blev stemt igennem.

Den daværende statsminister Mette Frederiksen blev stillet for en rigsret – og det blev heldigvis slutningen på seks års socialdemokratisk enevælde.

Med et blåt flertal siden 2025 har familier som Mathilde og Christians fået en hverdag, hvor politikerne, staten og kommunerne bestemmer mindre og danskerne bestemmer meget mere selv – også over flere af deres egne penge.

Der var en gang, hvor skattepolitik alene blev betragtet ud fra et økonomisk perspektiv.

Med Nye Borgerlige som en stærk stemme i Folketinget siden 2019 er skattepolitik her i 2035 i lige så høj grad et spørgsmål om værdier.

For livet i den lille sydfynske by lidt uden for Faaborg, hvor Mathilde og

Christian bor, ville ikke have været det samme, hvis den socialdemokratiske skattepolitik, der i begyndelsen af 20'erne gjorde stort set alle danskere fattigere, var fortsat.

I 2035 er det billigere at købe, køre og eje en bil. Storebæltsbroen er betalingsfri. Ladestandere til elbiler findes nu på alle tankstationer.

Registreringsafgiften er afskaffet. Afgiften på el og benzin er sænket til EU's minimumssats. Og vejnettet er udbygget, så danskerne ikke længere sidder fast i trafikken i timevis.

Det har gjort det lettere for Christian og Mathilde at slå sig ned i det gamle bindingsværkshus i den lille landsby uden for Faaborg.

Christian er oprindeligt fra København.

Drømmen om et job i en af de store sønderjyske produktionsvirksomheder, der har specialiseret sig i teknologiske løsninger, trak i første omgang Christian til Sønderborg, hvor han mødte Mathilde.

I Sønderborg er der i 2035 skabt et nyt, stort uddannelsescentrum for teknologinørder.

Forbindelsen til Fyn er forstærket af en ny bro mellem Als og Fyn.

På den fynske side er den nye motorvej til Odense gravet ned under jorden, så den ikke ødelægger den enestående natur ved Svanninge Bakker.

Og under brokonstruktionen er et vertikalt økosystem af muslinger og ålegræs etableret for at optage nogle af de store mængder af kvælstof, der tidligere kom ind fra vores nabolande og ødelagde livet i Lillebælt.

Et årti med borgerlig politik har skabt økonomisk vækst og velstand og sat fart i den teknologiske udvikling.

Det har gjort underværker for miljøet og naturen – og det øgede fokus på privatbilisme og infrastruktur har genskabt livet i de små, historiske landsbyer i hele Danmark.

Der er få timer til Mathilde kommer hjem fra sit arbejde hos Fyns Politi i Odense.

I radioavisen kan Christian høre, at der har været et drab i Vollsmose.

Alt tyder på, at det er et af de tragiske partnerdrab, som er særligt udbredt blandt folk med muslimsk baggrund.

En SMS fra Mathilde indikerer, at hun og hendes kolleger har fat i den mistænkte. Han er afghansk statsborger.

Det er ellers længe siden, at man har hørt problemer fra Vollsmose.

Efter årtier med en forfejlet udlændingepolitik er der i 2035 endelig ved at være styr på situationen.

I mange år kæmpede Nye Borgerlige med alt for få mandater en brav kamp for at få de andre borgerlige partier overtalt til at få løst udlændingepolitikken fra bunden.

Partiet blev udskammet, da det første gang stillede op.

Men med tusindvis af medlemmer i ryggen bed de få – men ihærdige – folketingsmedlemmer sig fast.

Og i begyndelsen af 20'erne lykkedes det partiet at opbygge så konstruktivt et samarbejde med de andre partier, at det siden blev Nye Borgerliges udlændingepolitik, der satte dagsordenen i Danmark.

Der er indført et nyt asylsystem. Kriminelle udlændinge bliver udvist. Og udlændinge, der ikke forsørger sig selv, mister deres opholdstilladelse.

Mathildes ældre kolleger på politistationen fortæller, at de kan mærke forskellen i deres hverdag.

I 2035 bliver politiet ikke i samme grad belastet af de mange udlændinge, der tidligere fyldte i statistikkerne.

Det mindsker arbejdsbyrden betragteligt. Resultatet er, at kriminaliteten er faldet og flere forbrydelser bliver opklaret.

I 2035 er asylsystemet ændret, så vi i Danmark alene tager imod de spontane asylansøgere, som kommer fra vores eget nærområde.

Putins aggressioner blev stoppet, da Ukraine vandt krigen og Krim blev genforenet med moderlandet. Og de flygtninge, der kom fra Ukraine i begyndelsen af 20'erne, er rejst tilbage.

Putin selv... Han er heldigvis historie i 2035. Han blev væltet af sine egne. Siden har ingen set ham.

Det nye danske asylsystem, som resten af Europa siden har taget til sig, betyder også, at flygtninge fra Stormellemøsten, som i mange år rejste gennem flere sikre lande for at søge ophold i Danmark, i dag skal søge asyl i deres nærområder.

Ikke fordi danskerne ikke vil hjælpe mennesker på flugt, men fordi befolkningen endelig sagde fra over for de massive problemer, som den tidligere asylpolitik skabte.

Kulturkonflikterne, den sociale kontrol, volden og hverdagsterroreren ramte alle.

Og de absurde høje udgifter til de uintegrerede indvandrere og efterkommere, som nægtede at tage et arbejde, blev i årene med buldrende inflation og tårnhøje udgifter til energi alt for meget for danskerne.

Der blev derfor i midten af 20'erne endelig stillet krav og indført konsekvens for alle udlændinge i Danmark.

Som udenlandsk statsborger skal man i 2035 forsørge sig selv og overholde loven, hvis man vil være i Danmark.

Sådan har det efterhånden været i mange år. De yngre generationer taler ofte med undren om den tid, hvor politikernes manglende mod og vilje til at løse udlændingepolitikken fra bunden blev et af de største svigt i nyere tid.

I 2035 er sagen klar for udenlandske statsborgere:

Begår man kriminalitet, eller nægter man at tage et arbejde, så mister man sin opholdstilladelse.

Det har i 2035 skabt en helt anden tilgang til de udlændinge, der opholder sig i Danmark, end man havde tidligere.

For i 2035 er udlændinge i Danmark lovlydige borgere, der respekterer vores værdier og forsørger sig selv.

Man kan dog stadig mærke konsekvensen af, at politikerne var for længe om at vågne op.

De uintegrerede efterkommere, der er født med dansk statsborgerskab, må danskerne i 2035 desværre leve med.

Vores børn betaler prisen for deres forældres svigt.

Havde Nye Borgerlige fået afgørende indflydelse tidligere, så havde problemerne været færre.

Men flertallet bestemmer – og flertallet var for længe om at forstå situationens alvor. Det er demokratiets vilkår.

Udviklingen er dog vendt. År for år går det bedre.

Når Mathilde om et par timer vender hjem til familien, så er borgerne i Odense blevet fri for en drabsmand, der smides ud af landet, når han dømmes for sin forbrydelse.

Og i det gamle bindingsværkshus kan den lille familie trygt samles i det lune køkken, hvor Christian takket være den borgerlige familiepolitik har haft tid til både at hente storebror fra skole, kigge på dagens fund fra skoven sammen med børnene og forberede aftenens måltid – flæskesteg af en glad gris, som har hygget sig i halmstalden på Sandbygaard.

Kære årsmøde-deltagere. Kære medlemmer af Nye Borgerlige. Kære danskere.

Tusind tak til jer kandidater, der har stillet op, engageret jer og kæmpet. Vil I rejse jer og modtage et bifald fra salen?

Også et tusind tak til jer medlemmer og frivillige, der har hjulpet på gader og stræder i valgkampen. Vil også I rejse jer og modtage et bifald?

Til jer, der engagerer jer og deler opslag på de sociale medier skal også lyde et kæmpe tak. Vil også I rejse jer og modtage et bifald?

Og endeligt tusind tak til alle jer, der stemte på Nye Borgerlige ved folketingsvalget for halvanden uge siden.

Hvis der stadig er nogen, der sidder ned, så er det jeres tur til at rejse jer.

Alle jer, der er tilstede her i salen. Alle, der ser med derhjemme.

I er alle med til at styrke Nye Borgerlige og få vores gode, borgerlige budskaber ud til flest mulige danskere.

Af hjertet tak.

Det er lidt over syv år siden, at Peter Seier Christensen og jeg stiftede Nye Borgerlige.

Jeg synes, det er ret vildt, hvad vi har opnået på den forholdsvis korte tid.

Vi er et ungt parti, men vi har allerede skabt vores egen identitet.

Lokalforeninger, ungdomsorganisation, sekretariat, folketingsgruppe, regions- og byrådsmedlemmer – og politik på alle hylder.

Mange af jer havde aldrig været medlem af et parti, før I meldte jer ind i Nye Borgerlige. Vi, der sidder i Folketinget, havde aldrig siddet der før.

Vi har skulle lære tingene sammen.

Det har været hårdt, men de fælles værdier har bundet os sammen – og gør det heldigvis endnu.

Og vi insisterer på at sige tingene, som de er – uden omsvøb.

Derfor også denne klare udmelding fra mig: For pokker hvor ville jeg gerne have haft flere af jer med ind i Folketinget.

Og hvor ville jeg gerne have været de seneste ugers problemer foruden.

At miste et mandat mindre end en uge efter, at man er valgt i Folketinget, det tror jeg ikke, at der er nogen partier, der drømmer om.

Jeg ved også godt, at nogle af jer har været utilfredse med interne processer – eksempelvis vores godkendelsesprocedure for valg af folketingskandidater.

Det skal der rettes op på. Vi lytter til jer.

Vi er mere end et parti. Vi er en bevægelse. Og vi ønsker at være en bevægelse i

løbende udvikling.

For at sikre, at vi alle bidrager positivt og aktivt i kampen for at redde Danmark, har vi igangsat projektet 'Forandring & Fornyelse'.

Det glæder jeg mig til, at vores organisatoriske næstformand vil fortælle mere om senere i dag.

Vi skal nok lykkes. For vi kan, hvis vi vil – sammen.

Da vi skabte historie i 2019, var det ikke sket siden 1987, at et parti – uden medlemmer af Folketinget – opnåede valg i første forsøg.

Danskerne viste os tillid, og vi blev valgt ind.

Vi kunne godt have vendt det blinde øje til den skæve udvikling, som vi kan se i Danmark.

Jeg kunne stadig være selvstændig arkitekt og have mere tid til mine tre drenge, min kæreste og vores hjem i Snekkersten.

Men vi tog sammen ansvar og stillede op.

Og jeg ville da også have haft umådeligt svært ved bare at lade stå til.

At skubbe problemerne videre til mine børn og måske mine børnebørn.

Hvis jeg sagde, at det må I selv klare, når jeg en dag ikke er her mere.

Så ville jeg ganske enkelt ikke kunne se mig selv i øjnene.

Danmark og det danske værdifællesskab er noget, vi forvalter og har et ansvar for.

Ligesom vi har en moralsk pligt til at tage ansvar for os selv og vores nære, har vi også et ansvar for at passe på Danmark.

Vi har en pligt til at levere et tryggere, rigere og friere land videre til kommende generationer.

Mange partier er ved dette valg gået tilbage. Men vi er gået frem. Det er en bedrift i sig selv.

I Assens gik vi fra 2,4 % i 2019 til 4,7 % her i 2022.

I Hedensted gik vi fra 2,4 % til 5,8 %.

I Kalundborg gik vi fra 3,2 % til 7 %.

På Læsø gik vi fra 1,6 % til 6,9 %.

I Aabenraa gik vi fra 4,6 % til 7,9 %.

Det er blot for at nævne nogle af de mange steder, hvor vi takket være alle jer og de mange medlemmer og engagerede, der sidder og ser med, har fået fremgang.

Kim Edberg og Mikkel Bjørn er nyvalgte folketingsmedlemmer i henholdsvis Nordjyllands Storkreds og Fyns Storkreds.

Kim og Mikkel, vil I rejse jer, så alle kan se jer?

Kim kender jeg som en humoristisk og dygtig mand med et hjerte, der banker for de ældre og vores udsatte.

En nordjyde, der er både dyrenes og fiskernes ven.

Mikkel Bjørn er vores tidligere mangeårige landsformand for Nye Borgerliges Ungdom.

En sympatisk og ambitiøs ung mand.

Mikkel er en konservativ værdikriger, der har ungdommens mod og den ældre mands sind.

Det er ikke så ringe en kombination.

Velkommen til Kim Edberg og Mikkel Bjørn – jeg glæder mig helt utroligt meget til samarbejdet med jer begge i folketingsgruppen.

Kort efter folketingsvalget i 2019 var vi i Nye Borgerlige samlet til Årsmødet i Vejle.

Kan I huske, hvad jeg lovede i min tale?

Jeg lovede, at vi ville arbejde konstruktivt for at trække Danmark i den rigtige retning, hvor vi kan.

At vi ville samarbejde med de andre partier, når der er noget at samarbejde om.

At vi ikke ville blive som de andre og lade som om, at problemerne er løst, når de ikke er.

Det lovede vi hinanden, og det løfte har været vigtigt for mig at holde.

Som et lille oppositionsparti midt i en blodrødt hav har vi i den netop afsluttede valgperiode været bevidste om, at vi skal kæmpe for at komme til orde i Folketinget.

Vi har ikke siddet i et hjørne med korslagte arme og surmulet.

Hvad vi lover før valget, holder vi efter valget.

Vi har taget ansvar, og vi har indgået kompromisser på de områder, hvor vi har kunnet se, at det skabte borgerlige resultater.

Det er klart, at det er begrænset, hvad man som borgerligt parti kan få

indflydelse på og se sig selv i, når statsministeren hedder Mette Frederiksen.

En helt uforudsigelig valgperiode krydret med magtfuldkommenhed er ikke en god cocktail. Det er faktisk en giftig cocktail.

Men vi siger, hvad vi mener, og vi gør, som vi siger. Hvad vi lover før et valg, holder vi også efter et valg.

Derfor har vi også kæmpet nogle kampe.

Ikke alle er blevet til sejre til gavn for Danmark og danskerne, men nogle af dem er.

Det var os, der fik idéen om at frigive de indefrosne feriepenge til danskerne.

Hvorfor?

Fordi vores udgangspunkt er, at politikerne skal bestemme mindre og danskerne skal bestemme meget mere selv – også over flere af deres egne penge.

Det var fundamentet for PLANEN – vores økonomiske 2035-politik – som vi præsenterede i august sidste år.

I valgperioden kastede vi os også helhjertet ind i kampen for at sikre en landbrugsaftale, hvor dansk landbrug får mulighed for at udvikle sig.

Hvorfor?

Fordi danskerne skal kunne lægge gode danske fødevarer i indkøbskurven, når de handler.

Fordi danske landmænd er blandt de dygtigste i verden.

Og fordi dansk landbrug ligesom fiskeriet er en vigtig del af vores kultur.

Landbruget og erhvervene omkring landbruget giver tusindvis af danskere arbejde og er dermed et livsgrundlag for danske familier.

Dansk landbrug skal udvikles – ikke afvikles.

Før valget i 2019 kæmpede vi for at gøre Kronprinsesse Marys Bro i Frederikssund betalingsfri. Det lykkedes det os med infrastrukturaftalen i 2021.

Hvorfor?

Fordi det er helt urimeligt og konkurrenceforvridende, at der er brugerbetaling på en bro, som binder en kommune sammen.

Nu gælder det Storebæltsbroen. Brugerbetalingen skal afskaffes.

At binde vores dejlige land – vores ørige – sammen fra nord til syd, fra øst til vest, er en national opgave, vi skal løfte i fællesskab.

Vi er bilejernes parti, og derfor har vi kæmpet for bilejernes rettigheder.

Hvorfor?

Fordi bilen er et helt nødvendigt transportmiddel for almindelige familier, der bor udenfor de større byer.

Uden bil kan hverdagen for rigtig mange familier simpelthen ikke hænge sammen.

150 procent i afgift betaler du i dag af de sidste kroner, en bil koster.

Det er alt for meget.

Jeg er stolt af, hvordan Lars Boje Mathiesen har arbejdet for retfærdighed for

bilejerne.

Da staten brød loven, var han klar til kamp sammen med folkene i 'High on Cars'.

Bilejere fik konfiskeret deres bil og skulle enten lade bilen skrotte eller lade politiet tage den med til et autoriseret værksted på bilejernes regning.

Lars Boje syntes, at det lugtede. Og som den vagthund for bilejerne han er, tog han kontakt til justitsministeren.

Landsretten har efterfølgende slået fast, at politiets handlinger var i strid med loven.

Nu skal vi have et flertal af de andre partier til at slå fast, at registreringsafgiften skal væk, at afgiften på benzin og el skal ned og at hetzen mod bilejerne skal stoppes.

Stoppes skal også de udenlandske tyvebander.

Med politiaftalen har vi sikret en grænsekontrol ud af landet.

Hvorfor?

Fordi omrejsende kriminelle skal have sværere ved at slippe ud af landet i varevogne fyldt med tyvekoster.

I årevis har udenlandske tyvebander uhindret kunne køre ud af Danmark i varevogne fyldt med danskernes fladskærme, computere, ure, smykker værktøj og kontanter – uden risiko for afsløring.

Politiet kan nu systematisk stoppe og kontrollere de biler, som de har erfaringer med, kan indeholde tyvekoster.

Nu er det afgørende, at udrejsekontrollen udvides og gøres permanent.

Og at Danmark i øvrigt opretholder en grænsekontrol, der gør det sværere for illegale migranter at komme ind – men samtidig er mere smidig for pendlerne i grænselandet.

Vi har i Nye Borgerlige også fået skærpet lovgivningen, så udlændinge, der kører vanvidskørsel, skal udvises.

Hvorfor?

Fordi udlændinge alt for længe har kunne slippe afsted med at begå grove forbrydelser uden at blive udvist.

Vores aftryk på loven om vanvidskørsel så vi for få måneder siden resultatet af, da en 28-årig mand af bosnisk oprindelse blev dømt til udvisning, efter at han kørte vanvidskørsel i forsøget på at flygte fra politiet.

I 2020 lykkedes det os i Nye Borgerlige at overtale regeringen til at etablere en specialenhed, der som et pilotprojekt skal afsløre svindel med offentlige ydelser.

Hvorfor?

Fordi vi ved, at udlændinge er overrepræsenterede i kriminalitetsstatistikker, når det gælder socialt bedrageri.

Eller rettere: Også når det gælder social bedrageri.

Vi skal ikke finde os i, at folk kommer hertil, lever på offentlig forsørgelse og så oven i svindler sig til vores penge.

Udlændinge skal ikke kunne leve på passiv forsørgelse. Og kriminelle udlændinge skal udvises – konsekvent og efter første dom.

I marts 2020, da Corona brød ud, var vi det eneste parti, der råbte op, da Folketinget hastede en ny epidemilov igennem.

Hvorfor?

Fordi vi var kritiske overfor, at politikerne fjernede erstatningspligten over for de danskere og virksomheder, som lider tab, når staten helt eller delvist lukker deres muligheder for at tjene penge.

Vi forsøgte til det sidste at sikre dem en ret til erstatning.

Det blev desværre nedstemt af alle andre partier.

Til gengæld kom vi godt i mål, da vi kort før sommerferien landede en aftale om international arbejdskraft.

Hvorfor?

Fordi danske virksomheder dagligt må sige nej til ordrer på grund af mangel på arbejdskraft.

Og i Nye Borgerlige er vi ikke bange for at skelne mellem gode og dårlige udlændinge.

Med aftalen sikrede vi, at gode udlændinge kan komme til Danmark og arbejde i en tidsbegrænset periode på op til fem år, forudsat at de forsørger sig selv og overholder vores lovgivning.

Ingen adgang til offentlige midler. Hverken SU, kontanthjælp eller andre ydelser. Mister man sit arbejde eller begår man kriminalitet, så ryger man ud.

Sådan burde reglerne være for alle udenlandske statsborgere.

Det kæmper vi videre for – nu med fem Nye Borgerlige mandater og et alt andet lige svækket rødt flertal.

Vi gik til valg med ønsket om en bred, borgerlig flertalsregering med deltagelse af alle borgerlige partier.

Venstre, Konservative, Nye Borgerlige, LA, Danmarksdemokraterne og DF.

Jeg vil gerne sige tak for samarbejdet til partierne.

Det er min fornemmelse, at tilliden er højere, og at samarbejdet er bedre, end det har været blandt de borgerlige partier i mange år.

Den slags kommer ikke af sig selv.

Vi har alle måtte bøje os mod hinanden for at stå sammen og trække aftalerne med den socialdemokratiske regering i en meget mere borgerlig retning.

Jakob, Søren, Alex og Morten – det skylder jeg jer et stort tak for. Og til Inger – velkommen til, lad os sammen kæmpe for at få løst udlændingepolitikken fra bunden.

Desværre er der ikke et blå flertal.

Det skal de politiske klogeåger i kommentatorkøbing nok analysere på, og det skal vi selvfølgelig også i de blå partier.

Jeg skal ikke blande mig i, hvad de i andre partier kommer frem til af konklusion, men jeg ved, hvad jeg håber på.

Eller rettere sagt – jeg ved, hvad jeg ikke håber på.

Jeg håber bestemt ikke på, at Det Konservative Folkeparti lytter til Claus Hjort-doktrinen og konkluderer, at det var deres økonomiske plan, der gav dem tilbagegang i valgkampen.

Det var tværtimod befriende, at et gammelt, borgerligt parti som Konservative

turde at være sig sin borgerlighed bekendt.

Et gammelt, borgerligt parti, der turde at være andet end en dårlig udgave af Socialdemokratiet.

At Konservative igen turde sige højt, at ”pengene ligger bedst i borgernes lommer”.

Der er ikke meget at glæde sig over ved det samlede valgresultat.

Men ved I hvad, jeg hæfter mig særligt ved?

De røde partier er samlet set blevet svækket.

Der er ikke det rene røde flertal uden nordatlantiske mandater, som der var i 2019.

Radikale Venstre har indtil videre sagt, at de ikke vil en ren rød regering, og der er heller ikke flertal for Lars Løkkes ’forandring fra midten’.

Jeg tør ikke spå om, hvad der sker i de kommende uger og måske måneder.

Men jeg lover jer, at vi i Nye Borgerlige kommer til at strække os langt for, at vi undgår fire år mere med Mette Frederiksen ved magten.

Løkkes moderate flok har efter valget droppet deres krav om en advokatvurdering.

Vil de virkelig frede Mette Frederiksen fra at blive stillet til ansvar for minkskandalen?

Vil I?

Jeg vil ikke!

Enhver mulighed for at danne en regering, der vil stille Mette Frederiksen til

ansvar for lovbruddene i forbindelse med minkskandalen bør derfor undersøges.

For hvis Mette Frederiksen sætter sig i Statsministeriet på ny, så forældes sagen, og Mette Frederiksen vil desværre ikke kunne stilles til ansvar.

En af nøglerne til, at retfærdigheden kan ske fyldest, er, at Løkke dropper sin røde flirt, og at Radikale Venstre melder sig ind i den blå blok.

De må tage ansvar og æde nogle kameler.

De må erkende, at Mette Frederiksens lovbrud til 19 milliarder kroner skal have konsekvenser.

Og at det er dem, der på udlændingepolitikken har holdninger, som ikke flugter med danskernes.

For os i Nye Borgerlige er det helt afgørende, at udlændingepolitikken bliver løst fra bunden.

Det fyldte nærmest intet i mediernes dækning af valgkampen. Men der er stadig parallelsamfund og islamiske særregler i Danmark.

Indvandringen fra de muslimske lande mærkes overalt.

Fra tvangsægteskaber af muslimske kvinder til tvangsfordeling af danske gymnasieelever.

Fra kønsopdelingen i svømmehallen til volden i nattelivet.

Forandringerne er tydelige og triste i hele Europa.

Bid for bid indskrænkes vores frie, folkelige fællesskab – vores liberale samfund.

Det er prisen, vi på sørgelig vis betaler for den fejlslagne udlændingepolitik.

Volden og voldtægterne begået af udlændinge i det danske samfund fortsætter.

Og faktum er, at det kun er 60 % af de udlændinge, der bliver dømt for voldtægt, som udvises.

Ja, I hørte rigtigt – kun 60 %.

Jeg glemmer aldrig mit møde med Cecilie tilbage i 2020.

Cecilie var en sen aften blevet tævet, ydmyget og voldtaget af en 17-årig seriekriminel, somalisk statsborger i Taastrup.

Somalieren blev dømt, men han blev ikke udvist. Han fik blot sin fjerde advarsel.

Det er fuldstændigt uacceptabelt. Var den somaliske voldtægtsforbryder blevet udvist efter første dom, havde Cecilie levet et helt andet liv i dag.

Vi skylder hinanden at sikre, at kriminelle udlændinge bliver udvist – konsekvent og efter første dom.

Når jeg står her i dag. Når jeg er villig til at tilsidesætte mit privatliv, min tid og min virksomhed for at engagere mig i vores fælles fremtid.

Så er det fordi, jeg føler et kæmpe ansvar for at sikre en bedre fremtid for mine børn.

Jeg føler en oprigtig pligt til at gøre alt, hvad der står i min magt for, at Danmark er et endnu bedre land at leve i, når mine børn bliver voksne.

Når mine børn, som Christian og Mathilde, får børn og stifter familie.

Vi har i dag ansvaret for, hvordan Danmark ser ud i 2035. Vi har et ansvar for vores børns fremtid.

Derfor kæmper jeg videre.

Udlændingepolitikken skal løses fra bunden.

Vi skal beskytte vores fælles værdier.

Og Danmark skal trækkes i en meget mere borgerlig retning, hvor staten og det offentlige bestemmer mindre og du bestemmer meget mere selv – også over flere af dine egne penge.

Danmark skal forblive et trygt land, hvor danske familier kan leve i frihed og velstand, hvor vi passer på naturen og beskytter miljøet – og hvor vi bevarer vores rødder i den kultur, vi er rundet af.

Det skylder vi hinanden, og det skylder vi vores land.

Vi kan, hvis vi vil – sammen.

Tak for jer og for ordet.

Kilde

nyeborgerlige.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Nye Borgerlige, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-vermunds-aarsmoedetale-2022>